វិថីនៃទីក្រុងភ្លើងពណ៌

ដោយ លីម សុខចាន់លីណា

ស.ស. បាសាក់ មានក្តីសោមនស្សរីករាយនឹងប្រកាសបើកសម្ពោធ *«វិថីនៃទីក្រុងភ្លើងពណ៌»* ដែលជាខ្សែវីដេអូច្រកតែមួយ និងឈុតរូបថតដោយ លោក លីម សុខចាន់លីណា។

នាពេលចាប់ផ្តើមការសាងសង់សំណង់ខ្ពស់ៗនៅរាជធានីភ្នំពេញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លោក លីម សុខចាន់លីណាបានចាប់ផ្តើមធ្វើការថតរូបរបងដើម្បីវាស់បំលាស់ប្តូរទាំងរូបរាង និងចិត្តគំនិតក្នុងទីក្រុង។ ស្នាដៃដំបូងរបស់គាត់ដែលមានចំណងជើងថា «កញ្ចប់អនាគត» (2009 – 2012) បានបង្ហាញនូវរបងស័ង្កសីអង្កាញ់ៗនៅតំបន់ដែលមានវិវាទ ដែលថតនៅពេលថ្ងៃចែស និងដាក់ចំណងជើងទៅតាមទីតាំង។សន្ទុះសិល្បៈ និងរូបចាស់ៗរបស់ លីណា បានទាញចំណាប់អារម្មណ៍ដល់របស់តំណាងនូវអ្វីដែលត្រូវបានគេបំភ្លេចចោល ឬមិនទាំងមានគេស្គាល់សោះ។ នេះបើតាមអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។

នៅក្នុង *«វិថីនៃទីក្រុងភ្លើងពណ៌»* លីណា បានផ្តោតសំខាន់ទៅលើទំនោរនៃការព័ទ្ធរបងថ្មីៗ ដែលរនាំងសាមញ្ញត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាស្ថាប័នទីក្រុងតាមការតម្រូវ។ វីដេអូ និងរូបថតទាំងនោះ ផ្តង់ទៅលើរបងមួយកន្លែងដែលមានប្រវែងមួយគីឡូម៉ែត្រព័ទ្ធជុំវិញ កាស៊ីណូមួយក្នុងតំបន់កំសាន្តបែបអភិជននៅទីក្រុងភ្នំពេញ។ របងនោះមានរូបភាពធំវិសេសៗ ដែលរួមមាន ប្រាសាទសម័យអង្គរ ផ្កាឈូករីកត្រចង់ ទឹកជ្រោះច្រើនជាន់ និងឆ្នេរយ៉ាងប្រណីត។ នៅពេលយប់ រូបភាព ចម្លងទាំងអស់នេះ ត្រូវរលុបក្នុងកញ្ចុំភ្លើងដោយសារគ្រាប់ភ្លើងពណ៌ (LED)។

«វិថីនៃទីក្រុងភ្លើងពណ៌» បានប្រឈមទស្សនិកជននឹងរបងដែកធំមួយក្នុងបន្ទប់ ដែលពោរពេញទៅដោយសំឡេងតាមផ្លូវយ៉ាងកងរំពង ហើយលាយនឹងពណ៌ញាក់ពព្រើត ចង់សណ្តំ។ ពេលដែលត្រឡប់ទៅផ្នែកខាងមុខវិញ មាននូវផ្ទាំងទស្សនាដែលបង្ហាញនូវ ជីវិតរាត្រី ដែលមានស្រមោលអ្នកថ្មើរជើង ម៉ូតូ រ៉ឺម៉កកង់បី និង រថយន្តតាក់ស៊ី ដែលធ្វើសកម្មភាពខាងក្នុង ឬធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ឈុតស្រមៃរបស់ប្រទេសកម្ពុជា និងក្រៅផ្ទាំងទស្សនា។

ខណៈពេលដែលការតំឡើងនេះ មានចេតនាធ្វើត្រាប់តាមអារម្មណ៍ចងចាំនូវកន្លែងដែលយកជាឯកសារ ភាពស៊ីជម្រៅរបស់ស្នាដៃនេះ ស្ថិតនៅហួសពីល្ខោនទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គមដែលពួកយើងមាន ក្នុងនាមជាទស្សនិកជន។ ការបង្ហាញជាលំដាប់ៗជាភាពយន្តឯកសារបែបនិទានរបស់លីណានេះ សង្កត់ធ្ងន់លើការសង្កេត ដែលជាវិធីដើម្បីបង្ហាញពីភាពតានតឹងរវាងការស្រមៃ និងអានុភាពរបស់វាក្នុងការប្រឌិតនូវជីវិតរាត្រីរបស់មនុស្សលោក។ ក្នុងរូបថតទាំងនោះ ខណៈពេលដែលរបងនោះពុំសូវមានមនុស្ស ធ្វើឱ្យទស្សនិកជននោះចាប់អារម្មណ៍ទៅលើឥទ្ធិពលពណ៌ ទៅលើការស្រមៃអ្វីមួយ ឬក៏ទៅលើចិញ្ចើមផ្លូវខូចខាត និងកខ្វក់ ដែលនៅពីមុខរូបភាពចម្លងថោកៗរបស់ទីតាំង និងនិមិត្តរូបបុរាណ និងជាទីសក្ការៈបូជាទាំងនោះ។

សម្រាប់សិល្បករយើង លក្ខណៈជាតិនិយមចែងចាំងរបស់របងនោះ មិនត្រឹមតែបង្វែរអារម្មណ៍ចេញពីអ្វីដែលរបងនោះបិទបាំងនោះទេ គាត់សង្កេតឃើញថារបងនោះមាន សមត្ថភាពក្នុងការបំភ័នមនសិការសមូហភាព ពីយន្តការគ្រប់គ្រងបច្ចុប្បន្ន។

Urban Street Night Club

Lim Sokchanlina

SA SA BASSAC is pleased to announce the opening of *Urban Street Night Club*, a single-channel video and photographic series by Lim Sokchanlina.

At the onset of heightened construction in Cambodia's capitol Phnom Penh, Lim Sokchanlina began to photograph fences as physical and psychological barometers of urban change. His first series Wrapped Future (2009- 2012) documented plain corrugated fencing at contentious sites, captured in bright daylight and titled by location. Lim's archival and artistic impulse drew attention to, in his words, "what was standing in place for what was forgotten or never even known."

For *Urban Street Night Club* (2013) Lim deftly approaches the latest fencing trends in which banal barricades are transformed into scripted urban spaces. The video and photographs fixate on imagery at a particular kilometer-long bend surrounding a casino in Phnom Penh's burgeoning entertainment district. The fence comprises large-scale common and idealized images of Cambodia including ancient Angkorian temples, lotus flowers in perfect bloom, tiered waterfalls and pristine beaches. At night, the reproductions are awash in a rainbow of light from suspended LEDs.

Urban Street Night Club confronts audiences with the back of a large metal fence in a room otherwise filled with lively street sounds and hypnotically throbbing color. Navigation to its front side reveals a screen bustling with nightlife in which silhouetted pedestrians, motorbikes, tuk-tuks and taxis act within or glide across imaginaries of Cambodia and off the screen.

While the installation intentionally mimics the memorizing affects of the site it documents, its criticality lies beyond the theater of social relations we are privy to as spectators. Lim's documentary, non-narrative sequences stress observation as a way to address tensions between the imagery and its power to fictionalize mundane nightlife. In the photographs, less populated moments at the fence draw attention to the effects of color on particular imagery, or to the broken and littered sidewalks that foreground the cheap reproductions of ancient and sacred sites and symbols.

To the artist, the fence's glowing nationalism not only shifts attention away from what it conceals, he observes its success in maintaining a backward looking collective consciousness that blinds us from the present mechanisms of control.

+855 (0)17 774 864
www.sasabassac.com

#18 2nd Floor, Sothearos Boulevard
PO Box 2181 Phnom Penh 3, Cambodia

សស-បាសាក់ SA SA BASSAC

វិថីនៃទីក្រុងភ្លើងពណ៌
ដោយ លីម សុខចាន់លីណា

Urban Street Night Club
Lim Sokchanlina

07 November 2013 - 11 January 2014

Lim Sokchanlina, *Urban Street Night Club,* 2013, Digital C-print, Single-channel Video

About the Artist

Lim Sokchanlina (born 1987, Prey Veng) is an artist whose works in photography, video, and installation call attention to social, cultural, economic and environmental change in Cambodia. His solo exhibitions include *Wrapped Future* at Triangle Park, Brooklyn (2013) and at SA SA BASSAC (2012). Group exhibitions include *Phnom Penh: Rescue Archaeology*, ifa, Berlin (2013), *Developments*, Seventh Gallery, Melbourne (2013), *Riverscapes IN FLUX*, Hanoi, Saigon, Bangkok, Phnom Penh, Jakarta, Manila (2012); *Ruptures and Revival: Cambodian Photography in the Last Decade*, Institute of Contemporary Arts Singapore (2012). He is a founding member of the artist collective Stiev Selapak (2007 -).